

lige saa gerne give dem Penge for at gøre den By ren, hvori de bor, og derved hos Byens Borgere skabe en vis Interesse for Anvendelsen af Pengene. Naar vi har haft arbejdsløse hjemme hos os i Nakskov, har vi aldrig ladet dem gaa ledige en eneste Dag, naar vi kunde finde nyttigt Arbejde for dem, og det har vi heldigvis kunnet i de sidste 4 Aar. Gaar man i Eftermiddag fra Jernbanen her til Rigsdagsbygningen, vil man finde, at Gaderne i højeste Grad trænger til at renses; ogsaa naar der ikke ligger Sne, hvorfor bruger man ikke den store arbejdsløse Styrke til dette Rensningsarbejde?

Jeg læste for nogle Dage siden i „Politiken“, at Københavns Kommune har et stort Brændelager liggende ude paa Enghave Brygge. Brændelageret skulde udgøre omtrent 60,000 Rummeter. Jeg gik i Formiddags derud for at se, hvorledes Københavns Kommunalbestyrelse administrerer dette Lager, og hvor mange Mennesker der er sysselsat der ude. I Nakskov har vi en lignende Forretning, dog naturligvis kun en Brøkdel af den københavnske. Og jeg ved, at for at Brændet skal kunne bruges, maa det saves, hugges, tørres og bringes i Byen. Jeg vilde altsaa ud for at se, hvordan det gik med de 60,000 Rummeter, som Københavns Kommune har liggende. Hvis ikke det alt var savet og hugget, kunde der skaffes Beskæftigelse til mange Mennesker. De 60,000 Rummeter vilde kunne skabe vellønnet Beskæftigelse ved Savning, Hugning og Opstabling til ikke mindre end 3,000 Arbejdere i en Maaned eller 1,000 Arbejdere i 3 Maaneder. Der er i Øjeblikket 6,000 arbejdsløse Arbejdsmænd her i Byen; jeg vil forudsætte, at 3,000 er gifte. Hvorfor lader man ikke de 3,000 gifte Arbejdsmænd gaa ud og besørge den Brændeskæring og Hugning og Opstabling af Brændet, som er nødvendig, for at det kan blive godt, naar det en Gang skal bruges? Jeg erfarede i Formiddags, at der ude paa den nævnte Plads var 50 kommunale Funktionærer og omtrent 20 Arbejdsmænd. Dette Brænde vil blive ødelagt, hvis det faar Lov til at henligge og der ikke anvendes Arbejds-kraft for at bringe det i Orden, der er arbejdsløse nok til at sætte i Beskæftigelse dermed. Ved Siden af Kommunens Lager ligger der et andet stort Brændelager, som tilhører Arbejdernes Brændselsforsyning, heller ikke der er der anvendt synderlig stor Arbejds-kraft, men det er vel til Dels et privat Foretagende, saa at Kommunen

ikke har noget dermed at gøre, og endelig ligger der nogle andre Brændepladser, hvor der ogsaa er meget store Lagre, og hvor der ligeledes kunde beskæftiges mange Mennesker, men de tilhører ogsaa private. Jeg nævner dette for at vise, at hvis man lukker Øjnene op og ser, hvad der foregaar i ens Nærhed, vil det være muligt formodentlig i alle Kommuner — noget lignende som det, jeg har sagt her som Bebrejdelse mod Københavns Kommune, gælder i andre Kommuner — saavel som indenfor Statsstyrelsen at finde Arbejder, hvorved man kan beskæftige de arbejds-løse.

Jeg har ikke fremdraget dette alene af Hensyn til det, der er sket i Aar. Jeg er ikke saa meget interesseret i at kritisere, hvad der er sket, som i at faa ændret Forholdene, saa at de Fejl, der er begaaede, ikke gentages ad Aare. Jeg vil da henstille, at man allerede nu kunde tage fat paa Forberedelsen af det, der skal ske til næste Vinter, naar disse 30 Mill. Kr., der skal bevilges til Kommunerne, er brugte, hvad de rimeligvis vil blive i Løbet af Sommeren eller lidt hen paa Efteraaret. Til den Tid staar vi rimeligvis med en Arbejdsløshed, der omfatter baade 50,000 og 100,000 Mennesker. Kan man ikke allerede nu forberede sig paa at beskæftige disse Mennesker, eller dog saa mange af dem som muligt? Vi kan dog ikke Aar ud og Aar ind bevilge $1\frac{1}{2}$ —2 Mill. Kr. om Ugen i Understøttelse. Vi kan ikke forlange, at disse Mennesker Aar efter Aar skal gaa og spadserere uden at blive moralsk ødelagt. Jeg mener derfor, at vi allerede nu skal tage Spørgsmaalet op om, hvad der skal gøres til næste Vinter. Jeg vil da henstille, om man ikke muligt kan paavirke Landstinget til at gøre de private Jernbanelovforslag færdige. Det vilde være heldigt, om man kunde faa Lov til i hver Del af Landet at paabegynde Jordarbejderne til disse Baner hen paa Efteraaret, saa at de kan fortsættes ud paa Vinteren saa længe som muligt. Der kræves til dette Arbejde ingen Materialier. Det hele kan let sættes i Scene, der er blot lidt Forberedelser, og det skulde Sommeren bruges til. Jeg mener ikke, at man skulde begynde paa alle de foreslaaede Baner, man skulde begynde med en Bane i hver Del af Landet, saa at Arbejderne ikke behøvede at rejse lang Vej bort for at udføre Arbejdet. Naar alle Partier er enige om at skaffe Arbejde, maa man vel kunne paavirke Partierne i Landstinget til at gøre, hvad gøres kan,